

Melding fra Fiskeridirektørens driftsøkonomiske undersøkelser.

# Stortrålernes lønnsomhet 1954

Ved sekretær Arthur Holm.

I forrige melding om stortrålerne (se «Fiskets Gang» nr. 40, 1955) var det gitt en oversikt over fangstresultatene for stortrålerne i 1953 og 1954 på grunnlag av de fangstopp-gaver som er innhentet.

I denne melding skal driftsresultatene belyses på grunnlag av de årsregnskaper som er innhentet fra rederiene. Men før en går over til å behandle det siste års driftsresultat, skal en se litt på noen hovedtall for utviklingen i trålfisket i perioden 1949—54.

### Total fangstmengde og -verdi 1949—54.

I løpet av årrekken 1949—54 er den totale fangstmengden til stortrålerne mer enn fordoblet, — fra 12.400 til 27.300 tonn regnet i ferskfiskvekt. Verdien er på samme tid gått opp til nesten det tredoble, — fra 6,1 til 17,2 millioner kroner medregnet biprodukter. (Se tabell 1 nedenfor). Tallet på trålere som har deltatt i fisket i denne perioden er bare økt fra 12 til 16 farkoster.

Betrakter en sammensetningen av fangstmengden nærmere, vil en se at forholdet mellom saltfiskkvantum og ferskfiskkvantum er blitt sterkt endret særlig i de siste par årene. Mens saltfiskmengden har økt jamnt i alle årene, har ferskfiskmengden ligget under 1949-nivået både i 1950, 1951 og 1952, for så å øke sterkt i 1953 og 1954. Ved betraktning av utviklingen i verditallene må en være merksam på dette forhold, da saltfiskverdien refererer seg til et bearbeidet produkt, mens ferskfiskverdien derimot refererer seg til råfisken.

Gjennomsnittsprisene på saltfisk og ferskfisk fra trålerne har vært stigende opp til 1953, da en fikk et kraftig prisfall. Dette går tydelig fram av tabell 1, der en ser at mens fangstmengden steg fra 18.600 til 21.200 tonn, sank verdien fra 12,2 til 11,2 mill. kroner. Prisfallet var spesifikt for trålfanget fisk, for så vidt som de gjennomsnittlige torskpriser i sin alminnelighet steg med om lag 10 prosent fra 1952 til 1953, og gjennomsnittsprisene på sild og fisk under ett steg med om lag 5 prosent.

I 1954 gikk prisene opp igjen både på saltfisk og ferskfisk, selv om gjennomsnittsprisene på saltfisk vel kanskje ikke nådde opp til 1952-nivået igjen.

Av de uttalelser som er innhentet i samband med regnskapsoppgavene om omsetningsforholdene i 1954 går det fram at de var gode for ferskfisken hele året. For saltfiskens vedkommende

var det noe mindre etterspørsel i tida juni—august med derav fallende priser. Men ellers i året var omsetningsforholdene gode også for saltfisken.

I fig. 1 er gjengitt en grafisk framstilling av fangsttallene i tabell 1.

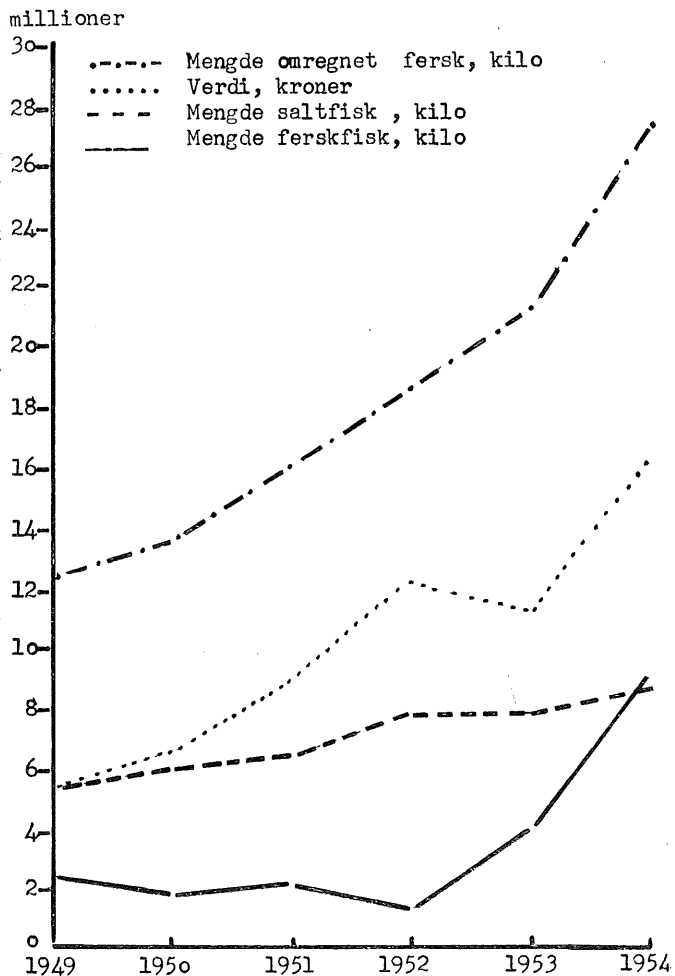


Fig. 1. Alle stortrålere. Fangstmengde og -verdi.

Tab. 1. Fangstmengde og -verdi 1949—54. Alle stortrålere.

| År                                    | 1949 | 1950 | 1951 | 1952 | 1953 | 1954 |
|---------------------------------------|------|------|------|------|------|------|
| Antall farkoster                      | 12   | 11   | 14   | 12   | 15   | 16   |
| Fangstmengde, fersk                   | 2.3  | 1.8  | 2.2  | 1.3  | 4.0  | 9.0  |
| Fangstmengde, salt                    | 5.3  | 6.0  | 6.4  | 7.8  | 7.8  | 8.6  |
| Fangstmengde, omregnet*               | 12.4 | 13.5 | 16.0 | 18.6 | 21.2 | 27.3 |
| Fangstverdi, ekskl. biprod. mill. kr. | 5.3  | 6.5  | 8.9  | 12.2 | 11.2 | 16.1 |
| Fangstverdi, inkl. biprod. mill. kr.  | 6.1  | 7.5  | 10.4 | 12.9 | 12.3 | 17.2 |

\* Omregnet til ferskfiskvekt, — saltfiskvekt økt med 94 prosent for fangst fra Vest-Grønland, og med 72 prosent for de øvrige felter. Tallene omfatter biprodukter.

## Driftsresultatene i 1954.

I det etterfølgende skal en se nærmere på hvorledes driftsresultatene ble for trålerne under de fangst- og omsetningsforhold som rådet i 1954. I hovedtabellen (tab. 2) har en for sammenlikningens skyld tatt med regnskapstall for 1952 og 1953. (Driftsresultatene for 1952—53 ble for øvrig behandlet i melding om stortrålerne i «F. G.» nr. 40, 1954).

I 1954 deltok i alt 16 stortrålere i fiske. Av disse hadde 12 farkoster full årsdrift, mens de øvrige 4 bare deltok en del av året på grunn av opplegg for hovedreparasjoner o. l. I likhet med tidligere år, har en valgt å stille sammen i hovedtabellen regnskapene bare for de trålere som var i full virksomhet hele året. For de øvrige trålere har en innskrenket seg til å gi noen hovedtall i teksten. De gjennomsnittstall som på denne måten regnes ut, vil gi et bedre bilde av såvel inntektsforholdene som kostnadsforholdene, enn om regnskapene for samtlige trålere behandles under ett. Ved betraktning av tabell 3, skal en være merksam på at tallene ikke bygger på regnskaper fra nøyaktig de samme farkoster fra år til år. I 1952 danner regnskaper fra 10 farkoster det statistiske grunnlag, i 1953 og 1954 regnskaper fra 12 farkoster. Det er bare 9 av farkostene som går igjen i undersøkelsesmateriale i samtlige 3 år.

### Fangstmengde.

I gjennomsnitt pr. fartøy for de 12 trålerne som hadde full årsdrift i 1954 var saltfiskmengden 527 tonn og ferskfiskmengden

706 tonn. Regnes saltfiskvekt om til ferskfiskvekt (omregning — se note til tab. 1) utgjør den totale fangstmengde pr. farkost 1.668 tonn i 1954. Til sammenlikning kan nevnes at tilsvarende tall for 1952 var 1.410 tonn (724 tonn salt og 141 tonn fersk) og for 1953 1.384 tonn (639 tonn salt og 255 tonn fersk).

Regnet i ferskfiskvekt lå, som en ser, den gjennomsnittlige fangstmengde 200 tonn høyere i 1954 enn i de to foregående år. Dette skyldes imidlertid for en del at undersøkelsesmateriale er blitt supplert med farkoster som hadde større fangstmengde enn de 9 trålere som er med i undersøkelsen i samtlige 3 år.

Betrakter en disse 9 tråleres fangstmengde vil en finne at den i 1954 lå om lag 10 prosent høyere enn i 1952, hvilket svarer til en økning på om lag 150 tonn, regnet i ferskfiskvekt.

Spredningen i fangstmengden for de 12 trålerne i 1954 så slikt ut: 3 farkoster hadde fangstmengde fra 1.400 tonn—1.599 tonn (ferskfiskvekt), 7 hadde fra 1.600 til 1.799 tonn, og 2 hadde fra 1.800 til 1.999 tonn.

De 4 trålerne som ikke var i drift hele året, — deres gjennomsnittlige driftstid var bare 200 døgn, mot 275 døgn på de øvrige, — hadde en gjennomsnittsfangst på 1.027 tonn.

### Driftsinntekter.

Den gjennomsnittlige driftsinntekt for de 12 trålerne i 1954 var kr. 1.209.500 (se tab. 3). Denne verdi omfatter verdien av ferskfisk, saltfisk og biprodukter. Avgift til omsetningslag er trukket fra.

Tab. 2. Driftsresultater for stortrålerne 1952—54. Gj.snitt pr. fark.<sup>1</sup>

|  | 1954<br>kr. | 1953<br>kr. | 1952<br>kr. | 1952—54<br>kr. |
|--|-------------|-------------|-------------|----------------|
| 1. Driftsinntekter ialt .....  | 1.209.500   | 1.047.800   | 1.227.500   | 1.157.700      |
| Herav til:   |             |             |             |                |
| 2. Mannskapet .....  | 524.900     | 471.900     | 522.600     | 505.500        |
| 3. Rederiet .....  | 684.600     | 575.900     | 704.900     | 652.200        |
| 4. Rederiets kostnader .....   | 484.400     | 562.400     | 591.700     | 578.800        |
| Herav utgjorde:  |             |             |             |                |
| a. Drivstoff og maskinrekv. ....   | 250.900     | 234.400     | 265.100     | 249.300        |
| b. Is, salt og emballasje .....  | 38.200      | 45.800      | 54.300      | 45.600         |
| c. Leid arbeidshjelp .....   | 16.200      | 12.800      | 15.100      | 14.700         |
| d. Assuranse av farkosten .....  | 49.200      | 45.900      | 39.300      | 45.100         |
| e. Vedlikehold og avskrivning på trålutstyret .....                        | 95.000      | 86.500      | 87.500      | 89.800         |
| f. Vedlikehold av farkosten .....  | 77.500      | 86.000      | 82.500      | 82.000         |
| g. Administrasjon .....  | 18.300      | 18.700      | 15.800      | 17.700         |
| h. Sosiale utgifter .....  | 7.900       | 7.300       | 6.200       | 7.200          |
| i. Diverse uspesifisert .....  | 31.200      | 25.000      | 25.900      | 27.400         |
| 5. Renteutgifter .....   | 38.300      | 35.400      | 22.400      | 32.600         |
| 6. Punkt 3 ÷ punkt 4 .....   | 100.200     | 13.500      | 113.200     | 73.400         |
| 7. Mannskapets inntekter pr. ukeverk .....                                 | 390         | 370         | 420         | 390            |
| 8. Dette gir en årlig inntekt pr. mann på .....                            | 18.000      | 16.200      | 18.000      | 17.400         |
| 9. Til dette svarer en full årslott for en fisker <sup>2</sup> .....       | 16.600      | 13.700      | 15.600      | 15.300         |
| 10. Antall mann pr. farkost .....  | 29,2        | 29,2        | 29,1        | 29,2           |
| 11. Antall døgn i sjøen .....  | 274         | 286         | 254         | 272            |
| 12. Antall døgn under fiske .....  | 231         | 228         | 217         | 226            |
| 13. Antall fangstturer .....   | 4,7         | 4,8         | 4,6         | 4,7            |
| 14. Fangstmengde, saltfisk, tonn .....                                     | 527         | 639         | 724         | 624            |
| 15. Fangstmende, ferskfisk tonn .....                                      | 706         | 255         | 141         | 381            |
| 16. Fangstmengde i alt, omregnet til ferskfiskvekt tonn <sup>3</sup> ..... | 1.668       | 1.384       | 1.410       | 1.492          |

<sup>2</sup> Regnskapsoppgaver fra 10 trålere i 1952, 12 trålere i 1953 og 1954.

<sup>3</sup> Anslag for 1952 og 1953, regnskapstall for 1954.

<sup>1</sup> Eksklusiv biprodukter.

Spredningen omkring dette gjennomsnitt så slik ut:

2 trålere hadde fra 800 til 999 tusen kroner i driftsinntekter, 4 hadde fra 1.000 til 1.199, atter 4 hadde fra 1.200 til 1.399, 1 fra 1.400 til 1.599 og endelig 1 fra 1.600 til 1.799 tusen kroner.

Driftsinntekten lå altså om lag 150 tusen kroner høyere i 1954 enn i 1953, men om lag 20 tusen kroner lavere enn i 1952. Dette til tross for at fangstmengden, som nevnt foran, lå høyest i siste året. Men så utgjorde også saltfiskens, hvis gjennomsnittspris lå over to ganger så høyt som ferskfiskens, en relativt mindre del av fangsten i 1954.

Av summen av saltfiskverdi og ferskfiskverdi utgjorde i 1954 saltfiskverdien 64 pst., mot 83 pst. og 94 pst. i h.h.v. 1953 og 1952.

Som nevnt under avsnittet om fangstmengden, er undersøkelsesmaterialet i 1953 og 1954 blitt supplert med regnskaper fra trålere som hadde større fangstmengde enn de 9 trålerne som går igjen fra år til år. Dette gjør seg naturligvis også gjeldende for inntektstallene. Driftsinntekten for disse 9 farkostene var gjennomsnittlig 1.255 tusen kroner i 1952, 1.015 tusen kroner i 1953 og 1.200 tusen kroner i 1954, — altså litt lavere inntekter i de to siste år i forhold til 1952 enn hva tabell 3 viser.

#### Mannskapets inntekter.

Av driftsinntektene utgjorde mannskapets inntekter i alt i 1954 gjennomsnittlig 525 tusen kroner pr. farkost. Denne størrelse omfatter alt vederlag til arbeidet i form av fiskernes lottinntekter, faste hyrer og ekstralotter til de av mannskapet som er avlønnet slik.

Mannskapsstyrken varierte fra 25 til 32 mann på de ulike farkoster og virksomheter, gjennomsnittlig bemanning var 29 mann.

Siste året ble det på spørreskjemaet bedt om oppgave over hvor stor fiskernes fulle årslott ble, d. v. s. total-lotten til de som hadde vært med på samtlige turer i løpet av året. Under punkt 9 i tabell 3 er denne størrelse utregnet til kr. 16.600 i 1954. Spredningen omkring dette gjennomsnitt ser slik ut: Fiskerne på 2 av trålerne hadde fra 12.000 til 13.999 kroner i årslott, på 4 av trålerne fra 14.000 til 15.999 kroner, på 3 av trålerne fra 16.000 til 17.999 kroner, på 2 av trålerne fra 18.000 til 19.999 kroner og endelig på 1 av trålerne fra 20.000 til 21.999 kroner i årslott.

Under punkt 8 i tabell 3 er oppgitt dessuten et annet inntektsbegrep, nemlig «årlig inntekt pr. mann». Dette svarer til de totale mannskapsinntekter (p. 2) dividert med antall mann i alt (p. 11). Denne størrelse er følgelig influert av de faste hyrer og ekstralottene.

I 1954 lå «årlig inntekt pr. mann» om lag 1.400 kroner over den gjennomsnittlige årslott til fiskeren. For de to foregående årene hadde en ikke direkte oppgave over årslotten, og en måtte derfor anslå denne størrelse. Sammenholdt med forholdet mellom de to inntektsdata for 1954, ser det ut til at fiskerens årslott (p. 9) ble noe for lavt ansatt i 1952 og 1953, — trolig om lag tusen kroner for lavt.

Mannskapets inntekter utregnet pr. ukeverk, ble i 1954 kr. 390 i gjennomsnitt, mot kr. 420 i 1952 og kr. 370 i 1953. Mannskapets totale antall ukeverk er da regnet slik: For det faste mannskap er regnet med full sysselsetting på farkosten hele

året. For de øvrige av mannskapet har en regnet med den tid disse ikke har kunnet ta annet lønnet arbeid, d. v. s. den tida farkosten har vært i sjøen pluss de korte opphold ved land for lossing og utrustning til ny tur.

Som en ser av det ovenstående, var mannskapets inntekter i 1954 på om lag samme høyde som i 1952, — altså en del bedre enn i 1953.

Proviantutgiftene kan ansettes til vel kr. 2.000 pr. mann. Disse utgifter bærer fiskerne av sine egne lottinntekter.

#### Rederiets inntekter og kostnader.<sup>1)</sup>

Rederiets andel av driftsinntektene utgjorde i 1954 685 tusen kroner, d. v. s. om lag 57 prosent. I 1953, da driftsinntektene lå lavere, var tilsvarende prosent om lag 55, d. v. s. arbeidet fikk en relativt større andel. Dette henger sammen med at de faste hyrer, som er upåvirket av driftsinntektenes størrelse, vil utgjøre en relativt større del av en liten driftsinntekt enn av en stor.

Rederiets kostnader, eksklusiv avskrivning på farkosten, beløp seg til 584 tusen kroner i 1954. Av dette beløp utgjorde drivstoff og maskinrekvisita 251 tusen kroner, vedlikehold og avskrivninger på trålstyret 95 tusen kroner, vedlikehold av farkosten 78 tusen kroner og assurance på farkosten 49 tusen kroner, — tilsammen 473 tusen kroner eller 81 prosent av kostnadene. De øvrige 19 prosent omfatter is, salt og emballasje, leid arbeidshjelp, administrasjon, sosiale utgifter, assurance av fangst, redskaper og mannskapseffekter, samt diverse uspesifisert.

Igen til avskrivning på farkost og forrentning av den investerte kapital (i det etterfølgende kalles denne størrelse for «overskott»), fikk rederiet 100 tusen kroner i 1954. I 1952 og 1953 ble «overskottet» h.h.v. 113 og 14 tusen kroner for de trålere som da var med i undersøkelsen.

Spredningen omkring det gjennomsnittlige «overskottet» i 1954 så slik ut: For en av farkostene ble det ingen ting til overs til avskrivning av farkost og forrentning av den investerte kapital, 1 hadde under 50 tusen kroner i «overskott», 4 hadde fra 50 til 99 tusen kroner, 3 hadde fra 100 til 149 tusen kroner, 2 fra 150 til 199 tusen kroner og endelig 1 fra 200 til 249 tusen kroner i «overskott».

Et forhold som bør tas i betraktning når en spesifiserer «overskottet» for den enkelte farkost, er at denne størrelse i noen utstrekning kan være influert av skjønn, for så vidt angår enkelte kostnadsposter. Det gjelder *vedlikehold av farkosten* og *vedlikehold og avskrivninger på trålstyret*. Det kan nemlig ofte være vanskelig å dra et riktig skille mellom de påkostninger som skal belastes som driftskostnader i form av vedlikehold og de som skal aktiveres som kapitaløkning. En annen ting er at vedlikeholdet kan være særlig stort ett år, hvilket kanskje betinger et lavere vedlikehold neste år.

Under hensyntagen til disse forhold, kan det være hensiktsmessig å se på gjennomsnittstall for en årrekke i stedet, idet slike tilfeldige utslag da vil jevnes ut.

En har stillet sammen regnskapstallene for de 9 trålerne som har hatt full årdrift i perioden 1952–54.

Et tre-års gjennomsnitt på «overskottet» for den enkelte farkost viste da følgende: 1 tråler fikk et mindre «underskott», 2 fikk et årlig «overskott» på under 50 tusen kroner, 3 fikk fra

<sup>1</sup> I praksis foretas oppgjørene slik at en del av driftskostnadene dekkes som fellesutgifter, d.v.s. de kommer til fradrag fra fangstsinntektene før videre deling finner sted. Dette gjelder postene lønn og proviantutgifter til stuert og messegutt, assurance av fangst, salt, is og emballasje samt utgifter til lossing o.l. Gjennomgående beløper fellesutgiftene seg til kr. 75.000—100.000. Av hensiktsmessighetsgrunner har en under bearbeidingen av regnskapsmaterialet overført fellesutgifter som lønn og proviant til stuert og messegutt til «Mannskapet». Resten av fellesutgiftene er belastet rederiets regnskap samtidig som rederiets andel av driftsinntektene er blitt forhøyet med samme beløp. På liknende måte er de faste hyrer og ekstralotter (prosent) samt proviantutgifter for det faste mannskapet trukket ut av rederiets regnskap og overført til «Mannskapet», samtidig som rederiets andel av driftsinntektene er redusert med samme beløp. Rederiets netto-resultat er således ikke influert av denne omplasing av regnskapsdataene.

50 til 99 tusen kroner og 3 trålere fikk et årlig «overskott» fra 100 til 150 tusen kroner.

Det var, som en ser, nokså ujamne resultater fra farkost til farkost. Men så er også denne gruppe av trålere nokså uhomogen med omsyn til farkostenes alder, størrelse og teknisk utrustning, hvilket naturlig nok vil gjenspeile seg i inntekts- og kostnadsstrukturen.

På de minste av disse trålerne, d. v. s. farkoster på godt og vel 300 br. tonn, lå driftsinntektene på gjennomsnittlig 940 tusen kroner pr. år, hvorav rederiet fikk om lag 540 tusen kroner, mens rederiets totale kostnader (eksklusiv avskrivning på farkost lå på om lag 460 tusen kroner.

På trålene i mellomgruppen, d. v. s. farkoster i størrelsen 400—500 br.tonn, var driftsinntektene om lag 1.180 tusen kroner, hvorav rederiet fikk om lag 650 tusen kroner, mens kostnadene på farkost) lå på om lag 460 tusen kroner.

På de største trålerne, d. v. s. farkostene over 500 br.tonn, lå de gjennomsnittlige driftsinntektene om lag 100 tusen kroner høyere, altså på om lag 1.290 tusen kroner, hvorav om lag 720 tusen kroner tilfalt rederiet, mens kostnadene var uforandret fra de mellomstore trålerne, — nemlig om lag 610 tusen kroner.

Det hadde vært rimelig å vente at kostnadene på disse største farkostene lå betydelig over mellomgruppens, men her kommer dieseldriften inn og forandrer bildet. Disse største dieseldrevne trålerne har nemlig faktisk lavere årlige drivstoffkostnader enn de minste damp-trålerne, hvis gjennomsnitt lå på om lag 200 tusen kroner. På damptrålerne i mellomgruppen var drivstoffkostnadene om lag 300 tusen kroner årlig. Gjennomsnittlig drivstoffkostnader for trålerne over 500 br.tonn var 220 tusen kroner, men i dette gjennomsnitt er tatt med én damptråler.

Som nevnt foran, ble «overskottet» for de 12 trålerne i 1952 i gjennomsnitt om lag 100 tusen kroner. Dette beløp skal dekke avskrivning på farkosten og forrente den investerte kapitalen.

Den regnskapsmessige verdi av farkostene utgjorde om lag

16—17 millioner kroner tilsammen for disse trålerne, — altså gjennomsnittlig 1,4 millioner kroner pr. farkost. Den enkelte farkostverdi varierte da fra 2—300 tusen kroner på de eldre og sterkest avskrevne farkostene til 2,9 millioner kroner på nyeste. Skulle en forsøke å antyde hva en liknende flåte ville koste ny i dag, må en vel regne med anslagsvis 25—30 millioner kroner, — eller fra halvannen million på de minste til tre millioner på de største trålerne.

Forutsetter en da en økonomisk levetid for farkosten på 20—25 år i gjennomsnitt for skrog og utstyr, gir det en avskrivningsprosent på 4—5 pst. Årlig avskrivning skulle etter dette d. v. s. beregnet på nåpriser ligge fra 60—75 tusen kroner på de minste trålerne til 120—150 tusen kroner på de største trålerne, — i gjennomsnitt for de 12 trålerne om lag 100 tusen kroner pr. farkost. Etter ovenstående avskrivningsberegning blir det altså ikke noe tilbake till forrentning.<sup>4)</sup>

Nå er dette gjennomsnittstall som dekker over store ulikheter fra farkost til farkost. Med én unntakelse ser det ut som det er trålerne i mellomstørrelsen, d. v. s. fra 400 til 500 tonn, som gir dårligst forrentning, dersom en ser alle tre årene under ett.

*Fangstforholdene på de ulike felt i 1954.*

På spørreskjemaene var det bedt om en kort kommentar av fangstforholdene, og her er et utdrag av svarene:

«Når en ser bort fra de første par måneder av året, må fangstforholdene i 1954 karakteriseres som gode, — ja, på enkelte felt og til enkelte tider som meget gode.

Fisket i begynnelsen av året var mye uværshindret. Dette gjaldt særlig Island, men også norskekysten. Fisket på Island ble derfor meget dårlig, fisket på Senja—Røst-feltet og Jimmyfeltet ble heller ikke godt. Derimot ga sei-trålingen på Svinøy—Halten bra resultat for en farkosts vedkommende, men dårlig for de to andre som drev på dette feltet.

Første tur til Vest-Grønland i tida mai—juli ga meget gode

Tabell 3. Stortrålere 1954. Noen hovedtall fra ulike fangstfelt.

|   | Virksomhet     |         |                    |           |
|---|----------------|---------|--------------------|-----------|
|   | Fiske ved Stad |         | Fiske ved Grønland |           |
|   | jan.           | mars    | 1. tur             | 2. tur    |
| Fiske i tida  | jan.           | mars    | mai juli           | sept. okt |
| Antall farkoster  | 3              | 4       | 7                  | 4         |
| Antall turer  | 3              | 4       | 7                  | 4         |
| <i>Gjennomsnitt pr. farkost:</i>  |                |         |                    |           |
| Fangstmengde, saltfisk  | —              | 91      | 333                | 238       |
| Fangstmengde, ferskfisk   | 241            | —       | —                  | 0         |
| Fangstmengde omregnet til ferskfiskvekt <sup>1</sup>  | 241            | 157     | 646                | 462       |
| Fangstverdi, inklusive biprod.  | 201.900        | 148.600 | 442.600            | 360.100   |
| Fiskerlott  | 2.720          | 2.090   | 5.750              | 4.670     |
| Antall døgn i sjøen <sup>2</sup>  | 60             | 43      | 62                 | 86        |
| Antall døgn under fiske <sup>3</sup>  | 58             | 35      | 44                 | 69        |
| Antall mann på farkosten  | 29             | 29      | 30                 | 31        |
| Farkostenes driftstid på denne virksomhet i prosent av farkostenes totale driftstid                         | 22             | 15      | 24                 | 32        |
| Farkostenes fangstverdi (-mengde) på denne virksomhet i prosent av farkostenes totale fangstverdi (-mengde) | 16 (16)        | 11 (10) | 36 (39)            | 29 (28)   |

<sup>1</sup> Omregningsfaktor: 100 kg saltfisk = 194 kg ferskfisk fra Grønland, — de øvrige felt 172 kg.

<sup>2</sup> Avgått havn — innkomet havn.

<sup>3</sup> Fiske påbegynt — fiske avsluttet.

<sup>4</sup> I meldingen om stortrålernes virksomhet i 1952—53 regnet en med lavere avskrivning på farkosten, slik at en kom fram til et driftsoverskott i 1952, som ga rimelig forrentning til kapitalen. Med samme avskrivningsbeløp, som er regnet for 1954, ville en ikke fått en rimelig forrentning av kapitalen i 1952.

fangstresultater, mens annen tur derimot i tida august–november bare var middels.

Fisket på de øvrige felt, — Finnmarkskysten og Barentshavet (Bjørnøya, Svalbard og Hopen) i siste halvdel av året ga tilfredsstillende resultat, — for enkelte trålere til dels meget gode resultater.»

For å belyse en del av disse utsagn tallmessig, har en stillet opp tabell 3.

Som en ser, utgjorde den tid som de 7 trålerne oppholdt seg på Vest-Grønland i mai–juli 24 pst. av disse tråleres totale driftstid i året, mens driftsinntektene som ble oppnådd på denne første Grønlandsturen utgjorde hele 36 pst. av de samme farkosters totale driftsinntekter i året. Fangstmengden på Grønlandsturen utgjorde 39 pst. av den totale fangstmengde i året.

På den annen side viser tabellen at, sett i forhold til anvendt fangsttid, ga både fisket ved Island og ved Stad dårligere resultat enn gjennomsnittet på de øvrige fangstfelt. Det samme gjelder andre turen til Vest-Grønland.

Deltakelsen på Vest-Grønlandsfeltet var i 1954 større enn i de to foregående år, idet 7 farkoster deltok i første tur og 4 farkoster i andre tur. I seifisket ved Stad deltok 3 trålere, ved Island 5, på Finnmarkskysten 12, på Bjørnøya 8, Spitsbergen 2 og ellers i Barentshavet 7 farkoster.

### Summary.

The cost investigations of the Norwegian trawlers are based on accounts given by the shipowners. The collecting of data and the investigations has been made by the Directorate of Fisheries.

Table 1 gives the development of total landings by the trawlers during the period 1949–54. Table 2 shows the shipowners income- and cost data and the remuneration of the crew. Table 3 gives a breakdown of the various catch data by the different fishing areas.

The average catch of 12 trawlers fishing continuously in the year 1954 realized about 1,2 million Norwegian Kroners per vessel. The crew's share (wages and salaries) amounted to Norw. Kr. 525.000 on the average, which gave an annual income per man of about Norw. Kr. 18.000.

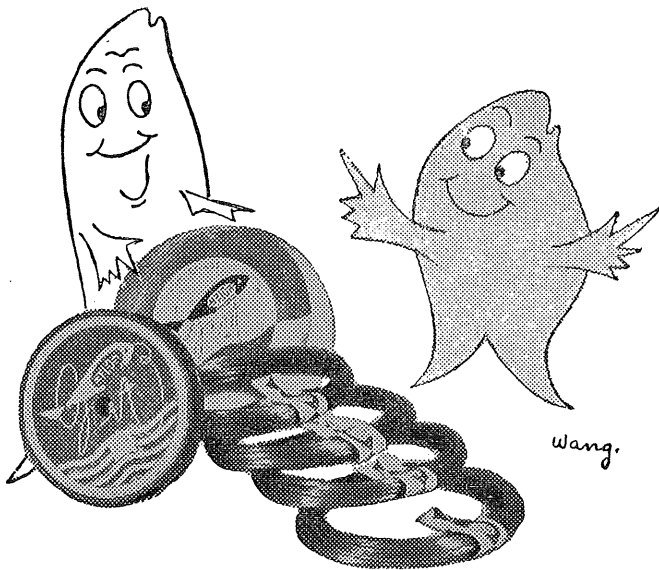
The trawlers made 4–5 trips to the various fishing areas, and were at sea nearly 40 weeks of the year. The crew comprised generally 29 officers and fishermen in all.

The shipowners share amounted to Norw. Kr. 685.000 with expenditures ((depreciation on craft not included) totalling Norw. Kr. 584.000 and leaving about Norw. Kr. 100.000 for depreciation on craft and for profit on the invested capital. The most important items of expenditures were fuel, insurance, maintenance and repair together with depreciation on trawl equipment, and maintenance and repair of craft, — amounting to Norw. Kr. 250.000, 49.000, 95.000 and 77.500 respectively.

The catch results of the trawlers in 1952 and 1954 were much on the same level, whereas the results achieved in 1953 were poorer.

As to the different fishing areas, the coast off West Greenland gave largest catches per unit of time compared with other areas. While spending only 24 per cent of their total fishing time in these waters, 7 trawlers gained 36 per cent of their total annual income from fishing in the same waters during the months of May and June.

## ALLTID DEN SAMME GODE KVALITET MED „RHODIA”



Plastisk-eske AQUARIUM.

Nr. 28 til 45: 12 x 25 meter.

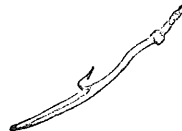
„ 50 „ 60: 8 x 25 „

„ 65 „ 140: 4 x 25 „

Plastikk sneller.

Opplegg på 100 eller 50 meter.

Enkle og praktiske å behandle.



Merket er



gut